

Pokojně ♩ = 76–96

1. Mod - lit - ba tou - hou du - še je, ti - chou či
 2. Mod - lit - ba je i smut - ku stím, ti - chý pláč
 3. Mod - lit - by mo - hou pros - té být, i dě - ti
 4. Mod - lit - bou ví - tá kaž - dý den od - da - ný

vy - řče - nou; jak o - heň pl - ní
 v ú - stra - ní, když k Bo - hu svůj zrak
 je sve - dou, svou u - přím - no - stí
 vě - ří - cí, když k brá - ně ne - bes

ni - tro mé a chvě - je hru - dí mou.
 ob - ra - cím; je vždy na - blíz - ku mi.
 bu - dou znít, až k Bo - hu do - leh - nou.
 je ve - den, má ú - směv na lí - ci.

5. Od hřichu když se odklání,
 ten, co byl zbloudilý,
 v modlitbě hledá pokání,
 v nebi se raduji.

6. Ve slovech, skutcích, v myšlení
 jednotní Svati jsou,
 když s Otcem, Synem spojení
 vždy najdou modlitbou.

7. Nejenom zní tu modlitby:
 Duch Svátý pomáhá.
 I Ježíš v nebi u Otce
 se za nás přimlouvá.

8. Ty, Cesto, Pravdo, Živote,
 s Tebou jdem' k Bohu blíž.
 Sám jsi šel cestou modlitby,
 nás modlit naučíš.